

Νέα από παντού

επιμέλεια: Καίτη Μποτοπούλου

Τουρκία

Δίκες κατά της ελευθερίας της έκφρασης.

Θύελλα διαμαρτυριών ξεσήκωσε η δίκη της συγγραφέα Ελίφ Σαφάκ, που κατηγορήθηκε για δυσφήμιση του τουρκικού έθνους (τουρκισμού). Αιτία υπήρξε η αναφορά στο βιβλίο της «Ο πατέρας και ο νόθος», στη σφαγή των Αρμενίων από την Οθωμανική αυτοκρατορία.

Η συγγραφέας τελικά αθωώθηκε και ο Τούρκος πρωθυπουργός εξέφρασε την ικανοποίησή του για την απόφαση του δικαστηρίου. Ο Ταγίτ Ερντογάν έκανε λόγο για ανάγκη αλλαγής του σχετικού νόμου (άρθρο 301) που περιορίζει την ελευθερία της έκφρασης στέλνοντας φυλακή όποιον προσβάλλει τον «τουρκισμό». Όμως ο εκπρόσωπος της τουρκικής κυβέρνησης δήλωσε πρόσφατα ότι η συζήτηση για το άρθρο 301 δεν αναγράφεται στην ημερήσια διάταξη. Δεκάδες συγγραφείς, μεταξύ των οποίων η Περιχάν Μαγντέν, έχουν προσαχθεί σε δίκες. Η συγγραφέας και δημοσιογράφος Περιχάν Μαγντέν, που αθωώθηκε πριν από την Ελίφ Σαφάκ, κατηγορήθηκε επίσης για προσβολή του «τουρκισμού», επειδή άσκησε κριτική στον πρωθυπουργό, ο οποίος κατέθεσε αγωγή εναντίον των σκιτσογράφων που τον σατίριζαν. «Η εξουσία στην Τουρκία δεν είναι ακόμη έτοιμη για δημοκρατία» δήλωσε σε συνέντευξή της η Περιχάν Μαγντέν.

Αιθιοπία

Η Μπογαλέτς Ζεμπρ στη μάχη κατά της κλειτοριδοεκτομής

Στην Αιθιοπία το 80% περίπου των γυναικών υφίσταται την επέμβαση της κλειτοριδοεκτομής με βάρβαρο και απάνθρωπο τρόπο και με εργαλεία όπως το ξυράφι, το ψαλίδι ή το μαχαίρι της κουζίνας. Το έθιμο αυτό, που θεωρείται ότι «καθαρίζει τη βρωμιά», προκαλεί συχνά μολύνσεις ακόμη και θανάτους και σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, 30.000.000 γυναίκες σε όλο τον κόσμο, και κυρίως σε 28 χώρες της Αφρικής, έχουν υποστεί την επέμβαση αυτή.

Τα τελευταία χρόνια έχουν ακουστεί έντονες φωνές διαμαρτυρίας, κυρίως από Αφρικανές γυναίκες, αλλά και από οργανώσεις της Δύσης.

Στην Αιθιοπία η Μπογαλέτς Ζεμπρ μάχεται κατά της κλειτοριδοεκτομής από το 1997 επικεφαλής της μη κυβερνητικής οργάνωσης "Kenbatta Women's Self-Help Center. Το 2005 η Ζεμπρ έλαβε το βραβείο Βορράς – Νότος από το

Συμβούλιο της Ευρώπης. Είναι η μόνη γυναίκα από την Αιθιοπία που ύψωσε τη φωνή της κατά του βάρβαρου εθίμου της κλειτοριδοεκτομής και το πρώτο κορίτσι που φοίτησε σε μικρό χωριό Ζάτο. Στη συνέχεια κατόρθωσε να σπουδάσει με υποτροφία το 1973 στο Ισραήλ και αργότερα στις Η.Π.Α., όπου έλαβε δίπλωμα βιολογίας και επιδημιολογίας.

Ελλάδα

Γυναίκες μάχιμοι αξιωματικοί

Τον Ιούνιο του 2006 εννέα γυναίκες απόφοιτοι της Σχολής των Ευελπίδων (φοιτούν ακόμη τέσσερις) έλαβαν, σε επίσημη τελετή, το ξίφος τους από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας Κάρολο Παπούλια. Είναι οι πρώτες γυναίκες αξιωματικοί στις Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις με ειδικότητα μαχίμου που εντάσσονται στα πέντε όπλα του στρατού ξηράς.

Μικρή μερίδα ανδρών αξιωματικών ή μαθητών της Σχολής ενοχλείται από την παρουσία των νέων γυναικών ανάμεσα τους, αλλά, όπως λέει ένας νεαρός ανθυπολοχαγός, έχουν ήδη και αυτοί αρχίσει να αποδέχονται τη συνύπαρξη και έτσι η αμηχανία των γυναικών υποχωρεί.

Η πόρτα για την είσοδο γυναικών στις Σχολές Ευελπίδων, Δοκίμων και Ικάρων άνοιξε στις αρχές της δεκαετίας του 90, ενώ για τις μάχιμες μόλις το 2002. Οι γυναίκες αξιωματικοί όλων των ειδικοτήτων, εκτός των αξιωματικών νοσηλευτών, ξεπερνούν τις 250, είναι δε τεχνικοί, μηχανικοί αεροσκαφών, εφοδιαστές κ.λ.π.

Ελλάδα

Γυναίκες και εργασία

Το ποσοστό των Ελληνίδων που εργάζονται παραμένει χαμηλό σε σχέση με εκείνο άλλων χωρών. Σύμφωνα με τις τελευταίες Ευρωπαϊκές έρευνες, στους 100 εργαζόμενους στη χώρα μας 38,1 είναι γυναίκες, παρ'όλο που το 47,7% των γυναικών έχει πτυχίο. Μόλις το 25% των πτυχιούχων γυναικών κατέχει διευθυντική θέση είτε στον δημόσιο είτε στον ιδιωτικό τομέα. Παρότι οι γυναίκες με πτυχίο έχουν τα ίδια προσόντα με τους άνδρες ή και περισσότερα, σπάνια επιλέγονται σε ηγετικές θέσεις. Μία από τις αιτίες είναι η οικογένεια. Οι ερωτήσεις στις συνεντεύξεις, είστε παντρεμένη ή πότε σκοπεύετε να κάνετε παιδί, είναι συχνό φαινόμενο, παρόλο που έχουν απαγορευτεί ερωτήσεις προσωπικών δεδομένων από τη χώρα μας αλλά και από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Δεν ισχύει βέβαια το ίδιο για τους άντρες, αφού γι'αυ-

τούς η οικογένεια όχι μόνο δεν αποτελεί εμπόδιο για τη δουλειά αλλά είναι, σύμφωνα με τη κρίση του εργοδότη, κίνητρο για μεγαλύτερη απόδοση.

Πακιστάν

Πλήγμα στα δικαιώματα των γυναικών

Το κυβερνών κόμμα του Πακιστάν φαίνεται να υποχωρεί στις πιέσεις των ισλαμιστών, για να εγκαταλείψει τα σχέδιά του για τη μεταρρύθμιση των νόμων περί βιασμού.

Ο Πακιστανός Πρόεδρος Περβέζ Μουσάρας είχε προωθήσει πρόταση για την αποδέσμευση της εκδίκησης του εγκλήματος του βιασμού από το νόμο της σαρίας (ιερού νόμου). Σύμφωνα με νομοθετήματα βασισμένα στο νόμο της σαρίας που συνυπάρχουν ακόμη, σε πολλές περιφέρειες του Πακιστάν, με τους κοσμικούς νόμους του κράτους, μια γυναίκα που έχει πέσει θύμα βιασμού πρέπει να εμφανίσει στο δικαστήριο τέσσερις άνδρες μάρτυρες, για να γίνει δεκτή η καταγγελία της. Αλλιώς αντιμετωπίζει το ενδεχόμενο να βρεθεί κατηγορούμενη για μοιχεία, η οποία θεωρείται σοβαρότατο έγκλημα και τιμωρείται ακόμη και με θάνατο.

Γαλλία

Γυναίκες στις διοικήσεις των μεγάλων επιχειρήσεων

Ένα καλό νέο – δώρο για την Ημέρα της Γυναίκας.

Στις 23 Φεβρουαρίου 2006 ψηφίστηκε νόμος, στη Γαλλία, για την υποχρεωτική τοποθέτηση γυναικών στις διοικήσεις των μεγάλων επιχειρήσεων σε ποσοστό τουλάχιστον 20%. Ο νόμος θα τεθεί σε ισχύ ύστερα από πέντε χρόνια. Έως τώρα, στις 581 διοικητικές θέσεις των μεγάλων επιχειρήσεων οι γυναίκες κατείχαν τις 35.

Θετικά βήματα προς τη συμμετοχή των γυναικών στις διοικήσεις των μεγάλων επιχειρήσεων γίνονται και στην Μεγάλη Βρετανία.

Κίνα

Νόμπελ Ειρήνης

Οι κινεζικές αρχές διεμήνυσαν στο Όσλο ότι οι σχέσεις των δύο χωρών θα διαταραχθούν, αν η Νορβηγία βραβεύσει με το Νόμπελ Ειρήνης την ακτιβίστρια των ανθρωπίνων δικαιωμάτων Ρεμπίγια Καντίρ. Ο Νορβηγός Υφυπουργός Εξωτερικών Γ. Γιόχανσεν χαρακτήρισε εντελώς απαράδεκτη την κινεζική απειλή και υπογράμμισε ότι η Επιτροπή του Βραβείου Νόμπελ Ειρήνης είναι απολύτως ανεξάρτητη από την κυβέρνηση και μπορεί να προτείνει για το Βραβείο όποια προσωπικότητα κρίνει κατάλληλη. Στην προκειμένη περίπτωση προτείνει την Ρεμπίγια Καντίρ.

Η Ρεμπίγια Καντίρ, 60 χρονών, ανήκει στον λαό των Ουιγούρων, οκτώ εκατομμυρίων ανθρώπων, που ζουν στην βορειοδυτική κινεζική επαρχία Σιντζιάν. Οι περισσότεροι είναι μουσουλμάνοι. Μέλος, παλαιότερα, του Κ.Κ άρχισε να εργάζεται ως επιχειρηματίας και να χρησιμοποιεί τα χρήματα που κέρδιζε για την εκπαίδευση και απασχόληση των Ουιγούρων. Η δράση της αυτή, καθώς και τα επικριτικά για το καθεστώς άρθρα του συζύγου της είχαν ως αποτέλεσμα να τεθεί υπό επιτήρηση. Ο σύζυγός της αναγκάστηκε να εγκαταλείψει την Κίνα και η Ρεμπίγια συνελήφθη. Η δίκη της έγινε το 2000. Η Ρεμπίγια Καντίρ καταδικάστηκε σε κάθειρξη οκτώ ετών.

Ενώ βρισκόταν ακόμη στη φυλακή, τιμήθηκε με το νορβηγικό Βραβείο Ράφτο για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Λίγο αργότερα αποφυλακίστηκε και εξορίστηκε. Σήμερα η Ραμπίγια Καντίρ, η οποία είναι μητέρα ένδεκα παιδιών, ζει στις Η.Π.Α.

Σουδάν

Η κόλαση του Νταρφούρ

Λόγω του εμφυλίου πολέμου στο Σουδάν, περισσότεροι από δύο εκατομμύρια άνθρωποι αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τις εστίες τους και να μετακινηθούν προς άλλες περιοχές.

Στη διάρκεια των τριών ετών του εμφυλίου πολέμου δεκάδες χιλιάδες άμαχοι έχασαν τη ζωή τους, χωριά κάηκαν, σπίτια λεηλατήθηκαν, άντρες εξετελέστηκαν επί τόπου, παιδιά έμειναν ορφανά και γυναίκες βιάστηκαν και εξευτελίστηκαν. Ο πόλεμος συνεχίζεται. Οι βιασμοί των γυναικών και οι άλλες βίαιες ενέργειες χρησιμοποιούνται από τους αντάρτες Ζανζαβίντ ως όπλα πολέμου, για να εξευτελίσουν, να τιμωρήσουν, να ελέγξουν και να τρομοκρατήσουν τους πληθυσμούς με κύρια θύματα τις γυναίκες. «Εξευτελίζουμε τις γυναίκες, για να εξευτελιστεί ένας ολόκληρος λαός», είναι το σύνθημα των Ζανζαβίντ.

Υπεύθυνη για την τρομοκρατική αυτή κατάσταση που επικρατεί στο Νταρφούρ, δυτική επαρχία του Σουδάν, είναι η κυβέρνηση που χρηματοδοτεί και σπλίζει τις πολιτοφυλακές, για να διώξουν τους πληθυσμούς από την περιοχή.

Οι αρχές του Σουδάν αρνούνται να συμμορφωθούν προς τις πιέσεις του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου για τη σύλληψη και την προσαγωγή των υπαιτιών σε δίκη παρ'όλο ότι το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο χαρακτήρισε τα εγκλήματα στο Νταρφούρ εγκλήματα πολέμου και εγκλήματα κατά της Ανθρωπότητας.

Κολομβία

Το μεγάλο πρόβλημα βίας στην Κολομβία ανάγκασε τις γυναίκες των μελών των συμμοριών να πάρουν μέτρα, για να σταματήσουν τη βία στην πόλη Περέιρα.

Μια ομάδα γυναικών συναντήθηκε στο γραφείο του Δημάρχου της πόλης και αποφάσισε να αρνηθεί στους συντρόφους ή τους συζύγους να συζυγικά τους δικαιώματα (αποχή από σεξ), αν δεν καταθέσουν τα όπλα. «Η απεργία αυτή θα γίνει, όταν το αποφασίσουν οι γυναίκες», δήλωσε εκπρόσωπός τους.

Στην πόλη Περέιρα, που βρίσκεται στην περιοχή παραγωγής καφέ της Κολομβίας, σημειώθηκαν τον περασμένο χρόνο 480 φόνοι.

Η.Π.Α.

Στις Η.Π.Α. δεκαοχτώ γυναίκες από 49-90 ετών, που αυτοαποκαλούνται «Ταξιαρχία των Γιαγιάδων για την Ειρήνη», προσήλθαν τον Απρίλιο του 2006 σε δικαστήριο του Μανχάταν κατηγορούμενες για διατάραξη της δημόσιας τάξης, επειδή τον περασμένο Οκτώβριο εμφανίστηκαν σε στρατολογικό κέντρο στην Ν. Υόρκη ζητώντας να καταταγούν και να υπηρετήσουν στο Ιράκ, στη θέση των νέων που χάνουν τη ζωή τους άδικα. Με μπαστούνια και αναπηρικά καρότσια οι «Γιαγιάδες» προχώρησαν σε σιωπηλή διαμαρτυρία.

Δικάστηκαν ομαδικά και εν τέλει αθώωθηκαν.

Γυναίκες στον κόσμο

Νάνσυ Πελόζι

Η πρώτη γυναίκα Πρόεδρος της Βουλής των Αντιπροσώπων στην ιστορία των Η.Π.Α.

Μετά τις εκλογές της 7^{ης} Νοεμβρίου 2006 στις Η.Π.Α, η Νάνσυ Πελόζι, επικεφαλής των Δημοκρατικών στη Βουλή των Αντιπροσώπων, έγινε Πρόεδρος, αφού το κόμμα της κέρδισε την πλειοψηφία στο Σώμα (Βουλή).

Η Νάνσυ Πελόζι είναι 66 ετών, παιδί ιταλοαμερικανικής καθολικής οικογένειας της Βαλτιμόρης. Ο πατέρας της διέτελεσε επί 12 χρόνια δήμαρχος της Βαλτιμόρης (1947-1959). Η ίδια φοίτησε στο Πανεπιστήμιο της Ουάσινγκτον, παντρεύτηκε έναν πάμπλουτο επιχειρηματία και απέκτησε πέντε παιδιά. Όταν έθεσε πρώτη φορά υποψηφιότητα σε εκλογές ήταν ήδη 47 ετών.

Ως επικεφαλής των Δημοκρατικών στη Βουλή διακρίθηκε για την εργατικότητα της και για την πειθαρχία που επέβαλε στα μέλη του κόμματος.

Έχει δηλώσει πως μέσα στις 100 πρώτες ώρες της θητείας της ως Προέδρου θα επιδιώξει να ψηφιστεί αύξηση του κατώτερου μισθού και νόμος για την έρευνα στα βλαστοκύτταρα. Επίσης θα προσπαθήσει να επαναφέρει την εντιμότητα και τη δημοσιονομική λιτότητα.

Η Νάνσυ Πελόζι, που θεωρείται αριστερή, έχει χαρακτηρίσει τον Μπους «ανεπαρκή» και τους ρεπουμπλικάνους «διεφθαρμένους» και «ανήθικους».

Άννα Πολιτκόφσκαγια

Η 48χρονη Ρωσίδα δημοσιογράφος και μητέρα δύο παιδιών, Άννα Πολιτκόφσκαγια, δολοφονήθηκε το Σάββατο 7/10/2006 από αγνώστους, μέσα στο ασανέρ της πολυκατοικίας στην οποία έμενε, στη Μόσχα.

Η πολυβραβευμένη δημοσιογράφος κατηγορούσε ευθέως τον Πούτιν ως εχθρό της ελευθερίας. Είχε συγγράψει επικριτικά βιβλία, πιο πρόσφατο το «Η Ρωσία σύμφωνα με τον Πούτιν», και είχε λάβει μέρος σε Συνέδρια για την ελευθερία του Τύπου. Για τη δράση της αυτή δεχόταν συχνά απειλές. Προ διετίας, στην ομηρία των μαθητών στο σχολείο του Μπεσλίν, ήταν παρούσα και είχε αρρωστήσει σοβαρά από τροφική δηλητηρίαση. Προ μηνών άγνωστοι είχαν επιχειρήσει να μπουν δια της βίας στο αυτοκίνητο της κόρης της.

«Οι άνθρωποι, μερικές φορές, πληρώνουν με τη ζωή τους το να λένε φωναχτά αυτό που σκέφτονται» είχε πει προφητικά λίγους μήνες πριν τη δολοφονία της η Άννα.

Εκατοντάδες Ρώσοι διαδήλωσαν στη Μόσχα και στην Πετρούπολη μια μέρα μετά τη δολοφονία της δημοσιογράφου διαμαρτυρόμενοι για το απεχθές έγκλημα.

Ευρωπαϊκή Ένωση, Η.Π.Α., Συμβούλιο της Ευρώπης, ΟΑΣΕ, Διεθνής Αμνηστία, Δημοσιογράφοι Χωρίς Σύνορα, Διεθνής Ομοσπονδία Δημοσιογράφων, όλοι καταδίκασαν με δριμύτητα τη δολοφονία της πολυβραβευμένης Ρωσίδας δημοσιογράφου Άννας Πολιτκόφσκαγια, αξιώνοντας να χυθεί άπλετο φως στην υπόθεση.

Μπέτι Φρίνταν

Στις 4/2/2006 έφυγε από τη ζωή η φιλόσοφος φεμι-

νίστρια Μπέτι Φρίνταν. Η Μπέτι Φρίνταν είχε γεννηθεί το 1921 από μικροαστική εβραϊκή οικογένεια στο Ιλινόι των Η.Π.Α.

Αριστούχος του κολλεγίου Σμιθ, το 1942, συνέχισε τις σπουδές της στο Πανεπιστήμιο του Μπέρκλεϊ για μεταπτυχιακές σπουδές στην Ψυχολογία. Η Μπέτι Φρίνταν έθεσε τα θεμέ-

λια του σύγχρονου φεμινιστικού κινήματος με το βιβλίο της «The feminine mystique», που έγινε μπεστ σέλερ στις Η.Π.Α. το 1963 και το οποίο είχε άμεσες αλλά και μακροπρόθεσμες συνέπειες στη ζωή της σύγχρονης κοινωνίας, όχι μόνο στην Αμερική. Παρότι πρωτοπόρος του φεμινιστικού κινήματος η Φρίνταν δεν παράσύρθηκε από την ορμητική δράση που υιοθέτησαν πολλές φεμινίστριες, ιδίως κατά την δεκαετία του 70, ερχόμενη πάντα σε αντίθεση με τις ακραίες θέσεις.

Η Φρίνταν ήταν η πρώτη Πρόεδρος του NOW (της μεγαλύτερης φεμινιστικής οργάνωσης στις Η.Π.Α.) μέχρι το 1970. Κατά την θυελλώδη αυτή περίοδο προωθήθηκαν γυναίκες για την εποχή θέσεις, όπως οι νόμοι κατά των εργασιακών διακρίσεων και η υποστήριξη για την νομιμοποίηση των αμβλώσεων.

Τα τελευταία χρόνια της ζωής της η Φρίνταν έπαψε να γράφει για τις γυναίκες και δεν ασχολήθηκε πια με τα γυναικεία θέματα.

Όμως, όσο και να άλλαξε η στάση της στο τέλος της ζωής της, είναι αναμφισβήτητο ότι, χωρίς το «The feminine mystique» με τα τρία εκατομμύρια αναγνώστες και τις οργανώσεις που η ίδια η Φρίνταν βοήθησε να ιδρυθούν, η θέση της γυναίκας θα ήταν σήμερα διαφορετική.

Χιντ Κούρι

Η νέα εκπρόσωπος της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (Ο.Λ.Π.) στη Γαλλία, πρώην υπουργός Χιντ Κούρι, διαδέχτηκε την συμπατριώτισσά της Λέιλα Σαχίντ, που κατείχε αυτή τη θέση επί δώδεκα χρόνια.

Η Λέιλα Σαχίντ τοποθετήθηκε στις Βρυξέλλες ως γενική εκπρόσωπος της Παλαιστίνης στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η Χιντ Κούρι γεννήθηκε στη Βηθλεέμ από χριστιανούς γονείς. Σπούδασε οικονομικά στη Μπίρζεϊτ, κοντά στη Ραμάλλα, και συνέχισε στο αμερικανικό Πανεπιστήμιο της Βηρυτού.

Επέστρεψε στη Βηθλεέμ, εργάστηκε σε διάφορες εταιρείες και αργότερα παντρεύτηκε έναν αρχιτέκτονα και αφοσιώθηκε στην ανατροφή των τριών παιδιών της. Ο ξεσηκωμός της Indifanda την συγκλόνισε. Άρχισε τότε να συμμετέχει στα διαμαρτυρίες εναντίον των μέτρων του Ισραήλ για τον αποκλεισμό περιοχών της Παλαιστίνης με στρατιωτικά μέτρα. Αποφάσισε να συνεχίσει τις σπουδές της ώστε να είναι έτοιμη να προσφέρει μελλοντικά στην πατρίδα της. Παρακολούθησε μαθήματα δημόσιας διοίκη-

σης στη Βοστώνη, εργάστηκε στα Ηνωμένα Έθνη για την ανάπτυξη των Ευρωπαϊκών προγραμμάτων και το 2005 έλαβε μέρος στην κυβέρνηση του Μοχάμετ Αμπάς. Δεν δέχτηκε όμως αργότερα να λάβει μέρος στις βουλευτικές εκλογές. Στη Γαλλία, όπου ζει τώρα και όπου σπουδάζουν δύο από τα παιδιά της, πρέπει να εργαστεί σκληρά για να συνεχίσει το έργο της χαρισματικής προκατόχου της.

Άσια Ντζεμπάρ

Η καθηγήτρια και συγγραφέας Άσια Ντζεμπάρ γεννήθηκε το 1936 στο Σερσίλ της Αλγερίας. Ο πατέρας της ήταν δάσκαλος σε ένα ορεινό χωριό και η μητέρα της μια σοφή γυναίκα του λαού.

Η Άσια Ντζεμπάρ σπούδασε στη Γαλλία. Αποφοίτησε από την περίφημη "Ecole Normale Supérieure", διδάσκει δε από το 2001 στο Τμήμα

Γαλλικών Σπουδών του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης.

Έχει γράψει, στα γαλλικά, πολλά βιβλία, νουβέλες, μυθιστορήματα, θεατρικές μελέτες κ.α.

Στα βιβλία της πραγματεύεται θέματα σχετικά με την ιστορία της Αλγερίας, τη γλώσσα, τις συνθήκες της ζωής των γυναικών στη χώρα της.

Τον Ιούλιο του 2005 εξελέγη μέλος της Γαλλικής Ακαδημίας και ένα χρόνο αργότερα κατέλαβε, σε επίσημη τελετή, τη θέση της στο πολύ σημαντικό αυτό γαλλικό πνευματικό ίδρυμα.

Η εκλογή της υπήρξε σημαντική και συμβολική δεδομένου ότι είναι η πρώτη γυναίκα αραβικής καταγωγής που γίνεται δεκτή στη Γαλλική Ακαδημία.

Οι άλλες τρεις γυναίκες παρουσίες είναι οι: Ελέν Καρρέν ντ'Ενκόκ, Ζακελίν ντε Ρομιγί, Φλοράνς Ντελέ.

Ροζ Ντιένγκ

Γεννημένη στο Dakar, γίνεται η πρώτη Αφρικανή επικεφαλής διεθνούς προγράμματος πληροφορικής στη Γαλλία.

Το 2005 κατακτά το βραβείο Joliot-Curie και ονομάζεται «επιστήμων της χρονιάς».

Η Ροζ Ντιένγκ μεγάλωσε στη Σενεγάλη σε οικογένεια με επτά παιδιά. Η μητέρα της

ήταν αναλφάβητη και ο πατέρας της προερχόταν από πολύ φτωχή οικογένεια. Είχε όμως αντιληφθεί τη σημασία της μόρφωσης και η Ροζ δεν ξέχασε την προτροπή του πατέρα της: «Ο μόνος τρόπος για να πας εμπρός, είναι το σχολείο». Αποφάσισε λοιπόν να μορφωθεί αρχίζοντας από φημισμένο Λύκειο του Dakar, όπου διέπρεψε σε όλα τα μαθήματα αποσπώντας το 1^ο Βραβείο μαθηματικών, γαλλικών και λατινικών και το 2^ο ελληνικών. Με δυνατότητες να σπουδάσει ό,τι ήθελε, διάλεξε τα μαθηματικά. Σπούδασε με υποτροφία στο Παρίσι. Στα είκοσι της γίνεται δεκτή στην περίφημη Σχολή «Πολυτεχνική» όπου εκλέγεται πρώτη εκπρόσωπος της Αφρικανικής Ηπείρου. Η Ροζ δεν σταματάει εδώ, συνε-

χίζει με έρευνα και γίνεται η πρώτη γυναίκα εμπνευστής πιλοτικού επιστημονικού προγράμματος. Σκέπτεται να γυρίσει στην Αφρική. Τελικά αποφασίζει να μείνει στη Γαλλία διατηρώντας τη σενεγαλική υπηκοότητα. Το μήνυμά της είναι: μόρφωση, επιστήμη δουλειά για έναν παγκόσμιο πολιτισμό.

Άννα Λοβερζόν

Κόρη καθηγητή Πανεπιστημίου και κοινωνικής λειτουργού, η Άννα Λοβερζόν, γεννημένη στην πόλη Ντιζόν της Γαλλίας, πραγματοποίησε εντυπωσιακές σπουδές στα μεγαλύτερα Πανεπιστήμια και επιστημονικά ιδρύματα της Γαλλίας στον τομέα των Φυσικών Επιστημών και της Μηχανικής.

Από πολύ νωρίς χαρακτηρίστηκε από τους καθηγητές της ως εξαιρετικό μυαλό, ικανή, εργατική και ενθουσιώδης. Εργάστηκε ως υπεύθυνη επιστημονικών συνεδρίων κοντά στον Πρόεδρο Φρανσουά Μιτεράν, ο οποίος αναγνώρισε τις εξαιρετικές της ικανότητες και την διόρισε υπεύθυνη των Διασκέψεων Κορυφής.

Σήμερα, η Άννα Λοβερζόν είναι η μόνη γυναίκα επικεφαλής μιας τεράστιας πολυεθνικής εταιρείας, της «Avera», που ασχολείται με την ατομική ενέργεια για ιδιωτική χρήση.

Η Avera απασχολεί 70.000 προσωπικό με κεφάλαιο πάνω από 10 δισεκατομμύρια ευρώ. Η εταιρεία αυτή είναι παγκοσμίως γνωστή και θεωρείται η καλύτερα οργανωμένη πολυεθνική ακόμη και από τον αμερικανικό Τύπο. Μέσω της Avera προβάλλεται η γαλλική ατομική βιομηχανία σε όλο τον κόσμο.

Χαούβα Ιμπραήμ

Η 38χρονη μουσουλμάνα δικηγόρος από τη Νιγηρία γεννήθηκε από φτωχή οικογένεια του Γκόμπε της Β. Νιγηρίας.

Σύμφωνα με τα ήθη και έθιμα του τόπου της θα φοιτούσε, το πολύ, στο Δημοτικό και έπειτα, στην ηλικία των 12 περίπου ετών, θα παντρευόταν και θα έκανε οικογένεια. Όμως η φωτογραφία μιας κοπέλας που φορούσε την τήβεννο της αποφοίτησής της, την οποία η μικρή Χαούβα είδε τυχαία σε μια εφημερίδα, άλλαξε τη ζωή της. Αποφάσισε κάτι που έμοιαζε σαν όνειρο, να σπουδάσει. Τελείωσε το Δημοτικό, συνέχισε στο Γυμνάσιο και ολοκλήρωσε τις σπουδές της σε ένα σχολείο για δασκάλες. Ήθελε όμως να συνεχίσει στο Πανεπιστήμιο. Με ακαταμάχητη επιμονή κατάφερε να πάρει την απαραίτητη συστατική επιστολή από μια πολιτικό και έτσι έγινε δεκτή στο Πανεπιστήμιο. Λόγω των επιδόσεών της στα μαθήματα πήρε υποτροφία και τελείωσε τη Νομική Σχολή. Συνέχισε μεταπτυχιακές σπουδές στη διεθνή νομοθεσία και έπειτα από οκτώ χρόνια άνοιξε δική της Εταιρεία Νομικών Υπηρεσιών. Επειδή ήταν γυναίκα, κανείς δεν την εμπιστεύτηκε και για δύο χρόνια δεν είχε ούτε έναν πελάτη. Άρχισε τότε να δίνει δωρεάν νομικές συμβουλές σε υποθέσεις του Υπουργείου που αφορούσαν κακοποιημένες από τους συζύγους τους γυναίκες.

Μετά το γάμο της μετακόμισε μαζί με τον Ιταλό σύζυγό της και τα δυο τους αγόρια στην Αμπούλα, όπου άνοιξε, με

δανεικά χρήματα από τον σύζυγό της, καινούργιο γραφείο.

Αρχικά ανέλαβε υποθέσεις εμπορικού δικαίου για οικονομικούς λόγους. Το 2002 η Χαούβα Ιμπραήμ ανέλαβε την υπεράσπιση της φτωχής Νιγηριανής Αμίνα Λάουαλ, η οποία είχε καταδικαστεί εις θάνατον δια λιθοβολισμού, επειδή έφερε στον κόσμο ένα παιδί εκτός γάμου.

Η υπόθεση αυτή έκανε της Χαούβα Ιμπραήμ παγκοσμίως γνωστή.

Στη συνέχεια ανέλαβε αποκλειστικά υποθέσεις, χωρίς αμοιβή πάντοτε, που είχαν ως ποινή λιθοβολισμό, δημόσιο μαστίγωμα, ακρωτηριασμούς κ.α.

Για τη δράση της αυτή το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τίμησε την Χαούβα Ιμπραήμ με το βραβείο Ζαχάρωφ για την «ελευθερία της σκέψης». Η βραβευθείσα δήλωσε ότι θα συνεχίσει να αγωνίζεται για τα ανθρώπινα δικαιώματα, για να έχουν οι γυναίκες μια καλύτερη ζωή.

Ντονιγκού Ασένα

Τον Ιούλιο του 2006 πέθανε στην Κωνσταντινούπολη η Τουρκάλα συγγραφέας Ντονιγκού Ασένα. Η Ντονιγκού Ασένα αγωνίστηκε για τα δικαιώματα των γυναικών στην Τουρκία, σε μια χώρα, στην οποία η ισότητα των φύλων μοιάζει μακρινό όνειρο. Από το 1970 άρχισε να γράφει για γυναικεία θέματα σε εφημερίδες και αργότερα στο πρώτο γυναικείο περιοδικό που ιδρύθηκε από την ίδια στη χώρα της. Το μήνυμά της προς τις γυναίκες της χώρας της ήταν θαρραλέο: «Αγωνιστείτε για το δικαίωμά σας στην ισότητα, ξεφύγετε από τον κύκλο του κακού, ως πρώτο βήμα για την ελευθερία βρείτε δουλειά».

Η Ντονιγκού Ασένα έγραψε βιβλία με θέμα τη ζωή της γυναίκας και τα προβλήματά της. Τα βιβλία της, «Ο έρωτας ήταν στον καθρέφτη», «Είσαι ελεύθερη», «Έρωτας είναι θα περάσει», «Ούτε έρωτας υπάρχει», κυκλοφορούν στα ελληνικά από τις εκδόσεις «Ωκεανίδα».

Σεικά Χάγια Ρασίντ αλ Καλίφα

Είναι η τρίτη γυναίκα, πρώτη από τη Μέση Ανατολή, που εξελέγη Πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών (Ο.Η.Ε.) Η Αλ Καλίφα υπήρξε μία από τις πρώτες δικηγόρους από το Μπαχρέιν που ασχολήθηκε με τα δικαιώματα των γυναικών, ειδικά σε σχέση με τον νόμο της Σαρία (ιερός νόμος). Υπήρξε επίσης πρέσβης του Μπαχρέιν στη Γαλλία ως εκπρόσωπος της UNESCO. Με την έναρξη της 61^{ης} συνόδου της Γενικής Συνέλευσης, η νέα Πρόεδρος υπόσχεται να ασχοληθεί εντατικά με το πρόβλημα της φτώχειας, της ειρήνης, της συγκεκριμένης έννοιας της διεθνούς τρομοκρατίας. Επίσης θα την απασχολήσει το θέμα της υγείας και υγιεινής. Η θέση της γυναίκας στον κόσμο θα είναι ένα από τα κυριότερα μελήματα της.

«Δεν έχει σημασία που είμαι Μουσουλμάνα», απάντησε σε σχετική ερώτηση δημοσιογράφου, «είμαστε όλοι ανθρώπινα όντα και έχουμε όλοι τα ίδια προβλήματα. Ειδικά με απασχολεί η θέση των γυναικών και θα ήμουν ευτυχής αν μπορούσα να κάνω κάτι αποτελεσματικό σε αυτόν τον τομέα».

Σίντι Σιάν

Η Σίντι Σιάν, μητέρα ενός νεαρού στρατιώτη που σκοτώθηκε στο Ιράκ, είναι επικεφαλής του ειρηνευτικού κινήματος στις Η.Π.Α..

Ξεκίνησε μόνη της τη διαμαρτυρία κατά του πολέμου, έξω από το εξοχικό σπίτι του Τζωρτζ Μπους στις 8 Αυγούστου και σήμερα αποκαλείται «μητέρα της ειρήνης». Βρίσκεται στο επίκεντρο των μέσων ενημέρωσης και των μεγάλων διαδηλώσεων υπέρ της ειρήνης που γίνονται τώρα πια συχνά στις Η.Π.Α. Έπειτα από μεγάλη διαδήλωση στην Ουάσιγκτον, η Σίντι Σιάν δήλωσε ότι δεν φοβάται να βρεθεί πίσω από τα κάγκελα.